

อำนาจ ชัยโชคกิจ 2554: การรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยของแรงงานไทยในบริบท
สังคมบริโภคนิยม ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ)
สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนัดดา ชำนาญสุข, ประ.ด. 183 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวิถีชีวิตแบบบริโภคนิยม การรับรู้
ความเสี่ยง และการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยของแรงงานไทย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างวิถีชีวิตแบบบริโภคนิยม และการรับรู้ความเสี่ยงกับการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัย
3) ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัย จากตัวแปรวิถีชีวิตแบบบริโภคนิยม
ใน 3 องค์ประกอบ คือ การทำกิจกรรมแบบบริโภคนิยม ความสนใจในรูปแบบบริโภคนิยม
และความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริโภคนิยม และตัวแปรการรับรู้ความเสี่ยง 3 องค์ประกอบ คือ การ
รับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ความรุนแรงจากการเกิดอุบัติเหตุ และการรับรู้
ประโยชน์และอุปสรรคจากการทำตามวิธีป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
คือ แรงงานไทยในโรงงานอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น
แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบสำรวจข้อมูลประชากร แบบวัดวิถีชีวิตแบบบริโภคนิยม
แบบวัดการรับรู้ความเสี่ยง และแบบวัดการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัย วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) แรงงานไทยมีวิถีชีวิตแบบบริโภคนิยมอยู่ในระดับต่ำ มีระดับ
การรับรู้ความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง และการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับสูงทุก
องค์ประกอบ 2) วิถีชีวิตแบบบริโภคนิยมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยใน
องค์ประกอบการสื่อสารด้านความปลอดภัย การมีส่วนร่วมด้านความปลอดภัย และการฝึกอบรม
ด้านความปลอดภัย ($r = .178, .210$ และ $-.172$ ตามลำดับ) 3) ตัวแปรความสนใจในวิถีบริโภคนิยม
และการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ สามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้วัฒนธรรมความ
ปลอดภัยได้คิดเป็นร้อยละ 24.30 โดยความสนใจในวิถีบริโภคนิยมเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์
การรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยได้ดีที่สุด